

πολλῆς χάριτος ἐκτίθησιν ὁ Θεόκριτος πῶς « ὅς πο-
τε Ἀθηναίαν ἔριν ἤρισεν » πῶς, δηλαδή, μία ὅς προῦ-
κάλεσεν εἰς μονομαχίαν τὴν Ἀθηναῖν.

Ἡ θρησκευτικὴ τοῦ Καβαλλόττη εὐλάβεια πρὸς
τὴν Ἑλληνικὴν ἀρχαιότητα καταφαίνεται καὶ ἐξ αὐ-
τῶν ἐκείνων τῶν ὑπερβολῶν μεθ' ὧν αὐστηρότερόν
πῶς κρίνει τὴν νεωτέραν τέχνην ἐν γένει καὶ ἰδίως
τὴν δραματουργικὴν. Εἶναι ἀληθές ὅτι αἱ συγκοινωνί-
αι μεταξὺ τοῦ Ὀλύμπου καὶ τῆς γῆς διεκόπησαν
ἀλλὰ πῶς ἦτο δυνατόν ἄλλως νὰ γείνη, ἀφοῦ αὐ-
τὸς ὁ Ὀλυμπος ἀνετράπη, ἀφοῦ τοὺς θεοὺς τοὺς εὐ-
θύμους, τοὺς πλήρεις ἀδυναμιῶν ἀνθρωπίνων, τοὺς
μετερχομένους πολλάκις τὸν δόλον ἵνα ἀπατήσωσιν
ἐν ταῖς μάχαις τοὺς ἥρωας, πρὸς οὓς δυσμενῶς εἶ-
χον, τοὺς μετεμφειννυμένους ἵνα συντάντηθῶσι με-
τὰ θεαινῶν καὶ ἡρώιδων ἢ ἵνα ἀρπάσωσιν εὐνοουμέ-
νας ὑπάρξεις, ἀφοῦ, λέγω, τοὺς θεοὺς ἐκείνους διε-
δέξατο θρησκεία ἐνὸς μόνου θεοῦ ἐνανθρωπίσαντος,
θρησκεία ὑψηλὴ κατορθώσασα νὰ ἐξαλείψῃ ἀπὸ προ-
σώπου τῆς γῆς τὰ πλάσματα καὶ τοὺς μύθους, νὰ
ἐπαναγάγῃ τὴν γαλήνην εἰς τὴν ψυχὴν καὶ τὴν ἀ-
δελφοποιήσιν τῶν ἀπανταχοῦ γῆς ἀνθρώπων, νὰ κω-
δικοποιήσῃ τὴν ἠθικὴν ἐν δόγμασιν ἱεροῖς, νὰ παρά-
σχῃ τὸν σπόρον τῆς γεννήσεως καὶ εἰς ἄλλας θρη-
σκείας, αἵτινες τὴν ἡμετέραν μιμηθεῖσαι ἐκωδικο-
ποίησαν καὶ αὐταί—καίτοι ἐπὶ τὸ μονοθεϊστικώτε-
ρον—τὰ ἑαυτῶν δόγματα; Πῶς ἦτο δὲ δυνατόν νὰ μὴ
ἀνατραπῶσιν οἱ οὐράνιοι τῶν Ἑλληνικῶν θεῶν θρό-
νοι, ἀφοῦ οἱ θεοὶ ἐκείνοι ἐρίζοντες πρὸς ἀλλήλους ἐ-
κακοποιοῦν ὅτε μὲν ὁ εἷς ὅτε δὲ ὁ ἄλλος τοὺς ἀν-
θρώπους; Ἄν μετὰ τὴν κατάργησιν τῆς εἰδωλολα-